

[Yvonne Herløv Andersen]

er noget, der fylder på et budget i løbet af de år, men det ses knap så meget i en kommune af f. eks. Gladsakses størrelse.

Jeg er glad for at få at vide, at ankeinstan-serne nu arbejder med en kortere tid til deres sagsbehandling; det betyder kolossalt meget for de mennesker, der har anket, men man ville stadig væk kunne undgå, at det skulle tage så lang tid, hvis man kunne se af loven, hvordan den skulle bruges.

Minimumssatsen har jeg taget med som en lille sløjfe på forslaget, netop fordi jeg ønsker en garanti for, at den dog var ens.

Jeg takker for oplysningen om, at vi nu får en undersøgelse i gang af, hvorledes loven virker. Det er vi nødt til at have – det vil jeg medgive – for man kan ikke gå i gang uden materiale. Ganske vist har alle vi socialpolitiske ordførere herinde givetvis et stort materiale, som vi sammen kunne kigge igennem, men det er mere betryggende at få det gjort dér, hvor man har kræfterne og ressourcerne til det.

Så vil jeg takke ordførerne for en nogenlunde positiv modtagelse. Man kan ikke få alting her i verden, men jeg har da i hvert tilfælde fået det, at vi nu får en debat i socialudvalget om det.

Hr. Pilgaard Andersen fra fremskridtspartiet og jeg har nok helt forskellige intentioner, for jeg mener ikke, det behøver at medføre øgede udgifter at få nogle klare regler, og jeg har heller ikke noget imod, at man bruger penge på det sociale område, tværtimod, for det er vældig dyrt bagefter at samle folk op, som er faldet ned af det enstrengede system: det kan være svært at holde sig fast.

Hr. Henrik Toft fra venstre siger, man skal tænke sig om først – ja men det har vi jo gjort, det er derfor, jeg står her – og bare lade loven være 3 år i fred. Det er jo den vanskelige alder, ved vi, og den kan i nogle tilfælde være ved, indtil folk dør, men 3 års alderen tror jeg også er det tidspunkt, da man begynder at finde ud af, hvad man egentlig vil med det, man har sat i gang, derfor er jeg egentlig godt tilfreds med, at vi kommer i gang med det.

Fru Karen Thurøe Hansen mener ikke, vi har erfaringsmateriale nok. Til hende må jeg sige, ligesom jeg sagde til hr. Henrik Toft, at det har vi; vi har materiale nok til at gå i gang med en revision.

Jeg vil håbe, fru Ebba Strange nu er klar over, hvad det er, jeg vil, for det er klart, at det er det altid rart at vide, og det kan være svært at se af sådan nogle små korte beslutningsforslag, hvis ikke man har snakket sammen forinden om, hvad det egentlig er, man vil.

Specielt § 28 kan vi nok blive enige om senere – jeg tror også, vi har talt om det før, vedrørende en refusion af det opsøgende arbejde. Det kniber det altså med; forvaltningerne er så belastet for tiden på grund af dagpengene, at der ikke er nogen, der kommer ud og laver opsøgende arbejde.

Men når vi skal definere opsøgende arbejde, bliver fru Ebba Strange og jeg måske på et tidspunkt nødt til at skilles, for hvor meget og hvor lidt skal man gøre ud af det? Jeg vil gerne have, at folk også får lov at være i fred, i hvert tilfælde nok i noget højere grad end fru Ebba Strange.

Fru Tove Jørgensen var positiv, og det vil jeg takke for. Jeg er helt enig med de radikales ordfører, og det er jo så beklageligt, at de radikales ordfører samtidig afviser, men de gør det på en positiv måde og med den begrundelse, at tingene nu bliver drøftet igennem i udvalg, og det er jeg glad for.

Vedrørende kristeligt folkeparti, retsforbundet og hr. Tyrolls parti er det således, at de små partier ligesom finder sammen i sager af mindre økonomisk og mere menneskelig art, og det er da glædeligt at se.

Jeg ser frem til et godt udvalgsarbejde.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg er ikke meget for korrektioner, men må dog give en lille én til fru Alice Hede-gaard. Vi har ikke haft en fungerende bistandslov i 5 år, men i knap 3 år. Og netop disse ca. 3 år er baggrunden for, at man nu mener, det er rimeligt at have et så omfattende erfaringsmateriale, at man kan iværksætte en undersøgelse.

Det er formentlig sjældent, fru Tove Jørgensen synes, jeg glæder hende virkelig, så jeg vil glæde hende med at sige, at overvejelserne om maksimumsgrænserne ikke er fjernet, heller ikke fra den nuværende socialministers bord. Men overvejelser om maksimumsgrænser knytter sig ganske snævert til overvejelser om bloktilskuddenes fordeling, og derfor indgår de i disse overvejelser og